

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1980-1981

26 MEI 1981

VOORSTEL VAN DECREET

— van de heer A. Verbist c.s. —

**houdende maatregelen inzake preventieve
gezondheidszorg**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In 1969 werd reeds een voorstel van wet op de preventieve gezondheidszorg bij de Senaat ingediend door senator Custers (Senaat stuk 93 (1969-1970) – Nr. 1). Het werd heringediend, met enige aanpassingen, door senator Hulpiau (Senaat stuk 215 (1971-1972) – Nr. 1).

Op 30 juni 1977 hebben wij een nieuw voorstel bij de Senaat ingediend (Senaat stuk 108 (B.Z. 1977) – Nr. 1). Dit voorstel ging uit van de vorige twee precedënten mits inachtnaam van de snelle maatschappelijke evolutie waardoor de tekst moest worden aangepast.

Ingevolge de jongste grondwetsherziening en de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen moesten wij de tekst van ons vorig voorstel aanpassen aan de nieuwe staatsstructuur en de bevoegdheidsverdeling.

Huidig voorstel van decreet heeft betrekking op een materie, bepaald in artikel 59bis van de Grondwet.

De afkondiging van een decreet over de preventieve gezondheidszorg lijkt ons des te meer verantwoord in het kader van de inspanningen die de laatste regeringen overwegen inzake de preventieve gezondheidszorg.

Dit decreet moet in eerste orde :

— het statuut van de polyvalente gezondheidscentra vastleggen, waarin diverse diensten geleidelijk zullen gecoördineerd worden ;

– en de verbinding verzekeren tussen de centra en de **omni-practicus**, inzonderheid door het gebruik van een enig **persoonlijk dossier**.

De evolutie naar een meer positieve opvatting van de gezondheid als een toestand van volkomen geestelijk, sociaal en fysisch welzijn, zoals deze tot uiting komt in de bepaling van de Wereldgezondheidsorganisatie, het toenemend **gezondheidsbewustzijn** bij de bevolking en het besef van de rentabiliteit van de uitgaven voor gezondheidsbevordering hebben geleid tot een sterke ontwikkeling van de preventieve gezondheidszorg.

Hoewel alle artsen een maximuminspanning doen, om ieder op zijn beperkt terrein gestalte en uitwerking te geven aan het bekende „beter voorkomen dan genezen”, kan het toch niet betwist worden dat er daarbuiten een zeer uitgebreid arbeidsveld overblijft voor de collectieve preventie welke voor het algemeen gezondheidswelzijn van de bevolking heilzame gevolgen kan hebben, op voorwaarde dat de overheid hiertoe initiatief neemt of middelen verschaft en dat artsen en bevolking bereid zijn hieraan hun daadwerkelijke medewerking te verlenen (1).

Het optreden van de overheid vindt hier zijn rechtsgrond, in de bekommernis iedereen de beste levenskansen te verzekeren. Daarom streeft zij ernaar enerzijds te voorkomen of uit te schakelen alles wat deze levenskansen kan bedreigen en anderzijds te bevorderen alles wat ze tot volledige ontplooiing kan brengen. Met het oog op de verwezenlijking van dit dubbel doel heeft zij een aantal maatregelen van collectieve preventieve gezondheidszorg tot stand gebracht.

Een aanvang werd **daarmede** gemaakt in de periode rond de Eerste Wereldoorlog. De vroegste vorm van verplicht medisch schooltoezicht gaat terug tot de wet van 19 mei 1914 waardoor de leerplicht in ons land werd ingevoerd. In 1919 werd het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn opgericht met de bedoeling de diverse raadplegingen voor moeder- en kinderverzorging die voor, maar vooral tijdens de Eerste Wereldoorlog tot stand kwamen, te bestendigen en te coördineren. In 1920 werd ten laste van de werkgevers de sanitaire controle op de jonge arbeiders ingesteld. In 1929 kwam het Belgisch Nationaal Werk ter bestrijding van de tuberculose tot stand als overkoepelend orgaan voor de bestaande organismen voor teringbestrijding.

Het land is ongetwijfeld blijvende erkentelijkheid verschuldigd aan hen die met een bewonderenswaardige toewijding deze preventieve diensten hebben uitgebouwd.

Deze diensten kwamen empirisch tot stand, los van elkaar, als antwoord op een bepaalde nood. Elk van deze stelsels ging verder zijn eigen weg, gemerkt door de omstandigheden van het ogenblik, steunend op een verschillende organisatie, verschillende financiering, eigen instellingen. Nieuwe taken werden ter hand genomen en autonoom georganiseerd.

Verscheidene auteurs hebben de vraag gesteld naar de doeltreffendheid van deze organisatie van preventieve gezondheidszorg. Er werd gewezen op de dispaartheid van de reglementeringen, de diversiteit van de verantwoordelijke **instan-**

(1) De preventieve gezondheidszorg in België, CEPES-Documenten, 1966, nrs. 3-4, blz. 181.

ties, het gemis aan samenhang en continuïteit, het dubbel gebruik bij sommige onderzoeken (1).

Duidelijk bleek dat een hogere efficiëntie en rentabiliteit slechts zouden kunnen verwezenlijkt worden door een grotere coördinatie op nationaal, gewestelijk en plaatselijk vlak. Voor dergelijk beleid ontbrak echter een aangepast juridisch instrument.

De auteurs van huidig voorstel menen dat het ogenblik is aangebroken om het beleid inzake preventieve gezondheidszorg te begiftigen met een soepele juridische structuur, om de organisatie van de preventieve gezondheidszorg onder haar onderscheiden aspecten te bepalen en om een statuut te geven aan de gezondheidscentra.

De gezondheidscentra ontstonden na de Tweede Wereldoorlog als antwoord op de dwingende behoefte aan coördinatie. Zij willen de trefpunten zijn van de verschillende vormen van preventieve gezondheidszorg.

Men komt echter tot de bevinding dat weinig gezondheidscentra erin geslaagd zijn een reële inhoud te geven aan de coördinatie- en integratiefunctie die hun werd opgedragen.

Deze toestand is vooral te wijten aan de afwezigheid van een gepaste juridische onderbouw. Het voorstel van decreet wil deze leemten verhelpen door aan de gezondheidscentra een gepast statuut te verlenen en hun centrale plaats in de preventieve gezondheidszorg duidelijk te omlijnen.

Tevens voorziet het voorstel van decreet in de instelling van een Hoge Raad als adviesorgaan bij de conceptie en de uitwerking van het beleid inzake preventieve gezondheidszorg.

De Gemeenschappen hebben uitgebreide bevoegdheden op het vlak van de gezondheidsopvoeding en -voorlichting, alsook inzake activiteiten en diensten op het vlak van de bescherming van de gezondheid van de bevolking, onder meer door :

- de preventie van tuberculose en kanker ;
- de bescherming van de gezondheid van moeder en kind, inzonderheid door voorlichting en alle andere activiteiten in kinderdagverblijven, instellingen voor zuigelingen, tehuizen voor moeders, privé-kinderbewaarplaatsen, vakantiehuizen en -verblijven. Het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn zal dus onvermijdelijk gesplitst dienen te worden ;
- het medisch schooltoezicht ;
- de medische sportcontrole, zowel de verplichte (wielrennen, boksen) als de facultatieve ;
- de opsporing van ongezonde toestanden en de strijd tegen de besmettelijke en sociale ziekten ;
- de arbeidsgeneeskundige controle, die belast is met de erkenning van de bedrijfsgeneeskundige diensten en met de controle op de naleving van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming.

Blijven evenwel op het nationaal vlak geregeld worden : de „nationale maatregelen inzake profylaxis” waarmee, overeenkomstig de voorbereidende werken van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, blijkbaar de verplichte inenting worden bedoeld. Ook de bescherming van de bevolking tegen ioniserende stralingen blijft nationaal.

(1) Dr. R. Verwilghen : Preventieve Geneeskunde, in Tijdschrift voor Politiek, 1959, nr. 2, blz. 219 e.v. – R. Houben : Preventieve Geneeskunde – Evolutie van de fysische en psychische gezondheidszorg, in de Gids op Maatschappelijk Gebied, 1961, nr. 2, blz. 1005 e.v.

Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Conform artikel 19, § 1, 2e lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen vermeldt dit artikel dat het voorstel van decreet een aangelegenheid regelt zoals bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

Artikel 2

Artikel 2 omschrijft wat onder preventieve gezondheidszorg moet worden verstaan.

Onder preventieve gezondheidszorg moet worden verstaan het geheel van medische, psychische en sociale maatregelen, opgelegd, georganiseerd of aangemoedigd door de overheid om het gezondheidsspeil van de bevolking te bevorderen.

Deze maatregelen worden nader gespecificeerd in een opsomming, die door de Vlaamse Executieve kan worden bepaald.

Artikel 3

Aan de Vlaamse Executieve wordt bevoegdheid verleend om de organisatie van de preventieve gezondheidszorg onder haar onderscheiden aspecten te regelen.

Aldus kan zij bepalen welke de preventiemaatregelen zijn die aangewend moeten worden en welke organismen of instanties met de uitvoering van de maatregelen van preventieve gezondheidszorg zullen belast worden, volgens welke modaliteiten en vereisten deze maatregelen zullen worden uitgevoerd. Zo kan zij onder meer bepalen voor welke maatregelen de tussenkomst van een gezondheidscentrum vereist is.

Deze beschikkingen doen geen afbreuk aan het recht van de arts om te individuen titel en buiten het kader van de reglementeringen die in uitvoering van dit decreet worden getroffen, hun grootste aandacht te wijden aan de preventieve gezondheidszorg, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit nummer 78 van 10 november 1967 betreffende de geneeskunst, de uitoefening van de daaraan verbonden beroepen en de geneeskundige commissies.

De Vlaamse Executieve is verder gemachtigd te bepalen of de medisch-sociale voorzieningen die zij treft al dan niet verplicht zullen zijn voor de ganse bevolking of voor bepaalde bevolkingsgroepen waarvan de gezondheid meer beveiliging vergt.

Artikel 4

Dit artikel is ingegeven door dezelfde bekommernis als die welke aan de basis ligt van het tweede lid van artikel 3, namelijk geen afbreuk te doen aan de rechten die voor de bevoegde personen voortvloeien uit de wetgeving op de uitoefening van de geneeskunst.

Het is echter vanzelfsprekend dat door de prestaties die plaatsvinden in het kabinet van de arts, niet wordt voldaan aan de verplichtingen die de patiënt worden opgelegd krachtens dit decreet.

Artikel 5

Het gezondheidscentrum moet toegankelijk zijn voor de ganse bevolking, ongeacht de religieuze, filosofische of politieke overtuiging.

Artikel 6

Het artikel geeft een rechtstreekse wettelijke basis aan de planning van gezondheidscentra.

Het is vooralsnog niet de bedoeling een dwingende planning uit te werken, omwille van het onbekende in de preventieve gezondheidszorg.

Artikel 7

§ 1 omschrijft een gezondheidscentrum en stelt de voorwaarde dat het gezondheidscentrum minstens vier diensten van preventieve gezondheidszorg zou omvatten. In de huidige reglementering worden slechts drie diensten vereist. De voorwaarde van vier diensten is ingegeven door de bekommernis een grotere concentratie van de diensten in het gezondheidscentrum in de hand te werken. Op dit ogenblik omvatten driekwart van de bestaande gezondheidscentra reeds minstens vier diensten.

De vier diensten betreffen, benevens het medisch schooltoezicht, drie andere activiteiten van preventieve gezondheidszorg of activiteiten met betrekking tot het psychosociaal toezicht, de studie- en beroepsoriëntering, de raadplegingen voor minder-validen, de raadplegingen voor levens- en gezinsmoeilijkheden.

§ 2 bepaalt welke publiekrechtelijke of privaatrechtelijke personen een gezondheidscentrum mogen oprichten : een provincie, een gemeente, een vereniging van gemeenten, een universitaire instelling of een vereniging zonder winstoogmerk. Behalve voor wat de universitaire instelling betreft, werd de opsomming overgenomen uit de huidige reglementering bepaald bij artikel 9, § 1 van het koninklijk besluit van 21 maart 1961 tot bepaling van de voorwaarden inzake de sociaal-medische tuberculosebestrijding, tot toekenning van subsidies ten bate van de bestrijding en tot vaststelling van de regelen waarnaar zij dienen toegekend. Wat de verenigingen zonder winstoogmerk betreft, wordt als bij komende voorwaarde gesteld, dat zij uitsluitend het gezondheidscentrum als sociaal doel zouden hebben.

Door de inschakeling mogelijk te maken van diensten die voornoemde activiteiten als voorwerp hebben wordt een binding verzekerd tussen deze diensten en die voor preventieve gezondheidszorg en kan een gunstige wisselwerking ontstaan. In dit kader zou men mettertijd ook kunnen denken aan de vestiging in het gezondheidscentrum van andere diensten, onder meer die in verband met het maatschappelijk werk. Aldus kan de homogeniteit der regionale medisch-sociale actie bevorderd worden. Hetzelfde geldt overigens ten aanzien van het administratief bestuur van de diensten voor gezinshulp, bejaardenhulp en thuisverzorging, die eveneens nuttig in een gezondheidscentrum zouden kunnen opgenomen worden. De ondertekenaars van dit voorstel van decreet geven er echter de voorkeur aan op deze evolutie niet vooruit te lopen.

Men moet echter vermijden dat deze concentratie van preventieve diensten zou neerkomen op een eenvoudig „samenhuizen” van autonome diensten die er tot dusverre niet in geslaagd zijn hun werking op mekaar af te stemmen.

Wil men een reële coördinatie en integratie in het gezondheidscentrum in de hand werken, dan moet men het in de mo-

gelijkheid stellen een grotere rol te spelen als inrichtende macht van verschillende diensten van preventieve gezondheidszorg, welke gedachte door het voorstel bevorderd wordt.

Overeenkomstig § 4 moeten de diensten die in een gezondheidscentrum werkzaam zijn, beantwoorden aan de wettelijke en reglementaire voorschriften die hun werking beheersen.

Artikel 8

Een nieuw en belangrijk element in dit decreet is de verplichting die opgelegd wordt te komen tot een meer gecoördineerde samenwerking tussen de verschillende diensten van preventieve gezondheidszorg. Tevens wordt de nadruk gelegd op de samenwerking met de huisartsen.

§ 1 bepaalt dat de Vlaamse Executieve de normen moet bepalen wat betreft de inrichting en de werking van een gezondheidscentrum.

De gezondheidscentra die aan deze normen voldoen worden door de Minister of Staatssecretaris die de preventieve gezondheidszorg onder zijn bevoegdheid heeft, erkend voor een bepaalde periode, die kan worden verlengd.

§ 2 bepaalt de elementen waarop die erkenningsnormen betrekking hebben.

De laatste alinea van § 2 herneemt een van de beschikkingen van de bestaande reglementering, doch verruimt ze tot de problemen van gezondheidsvoorlichting en -opvoeding en tot de samenwerking met de huisartsen, die zeer intens moet zijn om aan de diensten voor preventieve gezondheidszorg een zo hoog mogelijk rendement te geven.

Artikel 9

Het artikel geeft een rechtstreekse wettelijke basis aan de bestaande subsidiëeringsregeling voor bouw en uitrusting van gezondheidscentra.

De toekenning van bouw- en uitrustingstoelagen wordt gebonden aan de voorwaarde dat het oprichten, het **instandhouden**, het uitbreiden of de omschakeling van het gezondheidscentrum passen in het raam van een nationaal programma.

Het machtigt de Vlaamse Executieve de **gezondheidsopvoeding** en -voorlichting te bevorderen door toekenning van subsidies.

Artikel 10

Het artikel voorziet in een tegemoetkoming van de Staat in de kosten die verband houden met het bestuur, de coördinatie en de algemene opdrachten van het gezondheidscentrum op het stuk van gezondheidsvoorlichting en -opvoeding en de binding met de huisartsen.

Artikel 11

Artikel 11 voorziet in de oprichting van een Hoge Raad voor Preventieve Gezondheidszorg voor de Vlaamse Gemeenschap en bepaalt zijn bevoegdheid. Buiten zijn algemene adviserende bevoegdheid brengt hij advies uit over al de ontwerpen van besluit ter uitvoering van dit decreet en over de voorstellen tot weigering of intrekking van de erkenning van de gezondheidscentra.

Opdat de Hoge Raad zijn opdracht behoorlijk zou kunnen vervullen, lijkt het wenselijk hem de nodige financiële mid-

delen ter beschikking te stellen voor het maken van studies, die in het domein van de preventieve gezondheidszorg hoogst noodzakelijk zijn.

Artikel 12

Dit artikel bepaalt de samenstelling van de Hoge Raad.

Artikelen 13 tot 16

Deze artikelen hebben betrekking op de werking van de Hoge Raad.

Artikelen 17 en 18

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

Artikel 19

Dit artikel strekt tot de coördinatie van de verschillende reglementeringen inzake preventieve gezondheidszorgen.

Artikelen 20 en 21

Deze artikelen behoeven geen commentaar.

A. VERBIST

VOORSTEL VAN DECREET

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet, en heeft meer bepaald betrekking op de preventieve gezondheidszorg.

Artikel 2

Onder preventieve gezondheidszorg wordt in dit decreet verstaan het geheel van de medische, psychische en sociale maatregelen en voorzieningen die van overheidswege worden opgelegd, georganiseerd of aangemoedigd met het oog op het bevorderen van het gezondheidspeil van de bevolking, meer bepaald door het verstrekken van informatie en **gezondheidsopvoeding**, het voorkomen, het opsporen, het registreren van ziekten, en onvolwaardigheden en de verdere begeleiding van de personen die ziekten of onvolwaardigheden vertonen.

Dit decreet heeft met name betrekking op :

- a) de maatregelen betreffende de gezondheidsopvoeding en -voorlichting ;
- b) het opmaken van een gezondheidsbalans en de **omschrijving** van risicogroepen ;
- c) de maatregelen en diensten ter bescherming van moeder en kind ;
- d) psyche-medisch-sociale maatregelen en diensten betreffende de bescherming van sommige bevolkingsgroepen, zoals leerlingen en studenten, werknemers, **sportlui** en bejaarden ;
- e) de maatregelen, met uitzondering van de nationale maatregelen inzake profylaxis bedoeld in artikel 5, § 1, 2° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, ter voorkoming van sommige aandoeningen of categorieën van aandoeningen, namelijk :
 - aandoeningen van lange duur, zoals kanker, **cardiovasculaire** aandoeningen, reuma, geestesaandoeningen, **toxico-manies** ;
 - besmettelijke ziekten zoals rubella, tuberculose, venereïsche ziekten ;
 - de aangeboren en verkregen handicaps ;
- f) de maatregelen en diensten voor **huwelijks-** en **gezinsbegeleiding** en -voorlichting.

De Vlaamse Executieve kan deze opsomming aanvullen.

Artikel 3

§ 1. De Vlaamse Executieve bepaalt de maatregelen met betrekking tot de gezondheidsopvoeding en -voorlichting alsmede de preventiemaatregelen die **aangewend** moeten worden en wijst de overheden, organen of personen aan die belast zijn met de uitvoering ervan.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt de modaliteiten en uitvoeringsvoorwaarden van deze maatregelen. Zij kan besluiten

tot de kosteloosheid ervan en kan voorschrijven dat zij zullen uitgevoerd worden door tussenkomst van een gezondheidscentrum, erkend overeenkomstig dit decreet.

§ 3. Bovendien kan zij de maatregelen van preventieve gezondheidszorg, die zij bepaalt, verplicht stellen voor de ganse bevolking of een gedeelte ervan.

Artikel 4 .

§ 1. De maatregelen die opgelegd worden tot uitvoering van artikel 3, doen geen afbreuk aan het recht van belanghebbende personen om, te individuen titel, de akten te verrichten waarvoor zij gekwalificeerd zijn krachtens het koninklijk besluit nummer 78 van 10 november 1967 betreffende de geneeskunst, de uitoefening van de daaraan verbonden beroepen en de geneeskundige commissies.

§ 2. Zij, die zich aan deze akten onderworpen hebben, kunnen dit niet inroepen als het nakomen van de verplichtingen die hun opgelegd worden krachtens artikel 3, tenzij zij genieten van gelijk kwaardigheden.

Artikel 5

De organen en personen belast met de uitvoering van de maatregelen bedoeld in dit decreet, zijn ertoe gehouden de godsdienstige, wijsgerige en politieke overtuiging van de personen tot wie zij zich richten, te eerbiedigen.

Artikel 6

Op advies van de Hoge Baad bedoeld in artikel 11 kan de Vlaamse Executieve per activiteitssector het programma voor realisaties, instellingen en diensten voor preventieve gezondheidszorg vaststellen.

Hoofdstuk II

Het gezondheidscentrum

Artikel 7

§ 1 Een gezondheidscentrum is een instelling waarin, benevens een dienst voor medisch schooltoezicht, tenminste drie van de activiteiten bedoeld in artikel 2, tweede lid worden uitgeoefend, en die de coördinatie van deze activiteiten, al dan niet uitgevoerd in het gezondheidscentrum, verzekert onder andere door het gebruiken van een enig persoonlijk dossier. Het psyche-medisch-sociaal toezicht, de studie- en beroepsoriëntering en de raadplegingen voor minder-validen worden in dit verband gelijk gesteld met de activiteiten bedoeld in artikel 2.

§ 2. Een gezondheidscentrum kan worden opgericht door een ondergeschikt openbaar bestuur, een vereniging van zulke besturen, een universitaire instelling, een erkende instelling van openbaar nut of een vereniging zonder winstoogmerk, die uitsluitend de preventieve gezondheidszorg in de zin van dit decreet tot maatschappelijk doel heeft.

§ 3. De inrichtende macht van een gezondheidscentrum

heeft het recht diensten op te richten die één van de in § 1 aangeduide activiteiten als voorwerp hebben. De diensten werkzaam in een gezondheidscentrum moeten voldoen aan de wettelijke en reglementaire voorwaarden die de werking ervan regelen. Ten minste de helft van die diensten moeten beheerd worden door de inrichtende macht van dit gezondheidscentrum.

§ 4. Voor wat de activiteiten betreft die niet worden uitgevoerd door het gezondheidscentrum, bepaalt de Vlaamse Executieve de modaliteiten waaronder de desbetreffende diensten of personen kunnen gehouden zijn hun activiteiten te coördineren.

Artikel 8

§ 1. Op advies van de Hoge Raad bedoeld in artikel 11 bepaalt de Vlaamse Executieve de normen waaraan de gezondheidscentra moeten voldoen.

§ 2. Deze normen hebben betrekking op de bestuurs-, coördinatie- en adviesorganen die noodzakelijk zijn om een gecoördineerde werking van de verschillende diensten van preventieve gezondheidszorg te bevorderen, met name een multidisciplinaire technische directie, een administratieve directie, een permanent coördinatiecomité en een medische raad.

De diensten van preventieve gezondheidszorg zullen nauw samenwerken met de artsen die een algemene praktijk uitoefenen in de streek. Tevens verlenen de diensten hun medewerking voor de gezondheidsopvoeding en -voorlichting van de bevolking.

§ 3. Het gezondheidscentrum wordt erkend door de Minister of Staatssecretaris die de preventieve gezondheidszorg onder zijn bevoegdheid heeft.

Om erkend te worden, moet het gezondheidscentrum voldoen aan de normen bepaald overeenkomstig § 1.

De erkenning wordt verleend voor een termijn van ten hoogste zes jaar ; zij kan hernieuwd worden. In geval van weigering is de beslissing van de Minister of Staatssecretaris met redenen omkleed.

§ 4. De procedure van erkenning, van weigering, intrekking of schorsing van de erkenning van het gezondheidscentrum wordt door de Vlaamse Executieve bepaald.

Indien het gezondheidscentrum beroep aantekent tegen een overeenkomstig vorig lid genomen beslissing dient de Hoge Raad een gemotiveerd advies uit te brengen bij de Minister of Staatssecretaris die de preventieve gezondheidszorg onder zijn bevoegdheid heeft.

§ 5. Alleen de instelling die de door dit decreet bedoelde erkenning heeft bekomen mag de benaming „gezondheidscentrum” voeren.

Hoofdstuk III

Financiering

Artikel 9

De tussenkomst van de Gemeenschap, bij wijze van toela-

gen, in de kosten van opbouw, herconditionering, uitrusting en apparatuur van een gezondheidscentrum is gebonden aan de voorwaarde dat het oprichten, in stand houden, uitbreiden of omschakelen van het gezondheidscentrum, past in het programma bedoeld in artikel 6, in zoverre dit reeds is uitgewerkt.

Na de Hoge Raad bedoeld in artikel 11 te hebben gehoord, kan de Vlaamse Executieve dezelfde voordelen toekennen aan andere instellingen en diensten waarvoor een **realisatieprogramma** is uitgewerkt in toepassing van artikel 6.

De Vlaamse Executieve kan subsidies toekennen om de gezondheidsopvoeding en -voorlichting te bevorderen.

De Vlaamse Executieve bepaalt het bedrag van de toelagen, alsmede de voorwaarden waaronder en de wijze waarop zij worden verstrekt.

Artikel 10

De Vlaamse Executieve bepaalt de waarde van de activiteiten van de verschillende diensten, die werkzaam zijn in de gezondheidscentra alsmede het deel van de tussenkomst in de kosten ervan en de voorwaarden waaronder en de wijze waarop deze tussenkomst wordt verstrekt.

Zij bepaalt eveneens het percentage van de waarde van de activiteiten bedoeld in het eerste lid van dit artikel dat in rekening mag gebracht worden door de gezondheidscentra.

De Vlaamse Executieve kan toelagen verlenen aan de gezondheidscentra om de algemene kosten te dekken.

De tussenkomst kan afhankelijk gesteld worden van bepaalde voorwaarden; inzonderheid van het houden van een eenvormige boekhouding en het verschaffen van statistische gegevens.

Hoofdstuk IV

De Hoge Raad voor Preventieve Gezondheidszorg voor de Vlaamse Gemeenschap

Artikel 11

Er wordt een Hoge Raad voor Preventieve Gezondheidszorg voor de Vlaamse Gemeenschap opgericht, die als opdracht heeft, zowel op eigen initiatief als op verzoek van de Ministers of Staatssecretarissen, advies uit te brengen omtrent de problemen van preventieve gezondheidszorg.

Bovendien worden de ontwerpen van besluit die moeten getroffen worden ter uitvoering van de artikelen 2, 3, 6, 8, 9, en 10 voor advies aan die Hoge raad voorgelegd.

De Vlaamse Executieve kan de Hoge Raad voor Preventieve Gezondheidszorg belasten met het maken of laten maken van studies en evaluaties, alsmede met het verrichten van onderzoeken inzake preventieve gezondheidszorg.

Artikel 12

De Vlaamse Executieve bepaalt de samenstelling van de Hoge Raad voor Preventieve Gezondheidszorg.

De Hoge Raad omvat in ieder geval :

1. een doctor in de genees-, heel-, en verloskunde per faculteit van geneeskunde ;
2. een aantal huisartsen ;
3. een aantal personen die werkzaam zijn in een gezondheidscentrum, waaronder :
 - artsen ;
 - psychologen ;
 - deskundigen van het maatschappelijk werk ;
 - verpleegsters ;
4. een aantal personen behorend tot de inrichtende machten van de gezondheidscentra ;
5. een aantal personen, begunstigden van de preventieve gezondheidszorg ;
6. een ambtenaar van elk departement dat betrokken is bij het gezondheidsbeleid.

De ambtenaren nemen deel aan de vergadering met consultatieve stem.

Naargelang het geval nodigt de Hoge Raad op zijn vergaderingen vertegenwoordigers uit van de ministeriële departementen, van de nationale werken of organismen die zich bezig houden met de activiteiten bedoeld in artikel 2, alsmede alle personen die geraadpleegd worden uit hoofde van hun bekwaamheid of hun bevoegdheid.

Artikel 13

Het mandaat van de voorzitter, van de ondervoorzitter en van de andere leden duurt zes jaar. Het kan worden hernieuwd. Bij afwezigheid of verhindering wordt de voorzitter vervangen door de ondervoorzitter ; zo ook wordt het werkend lid vervangen door het plaatsvervangend lid dat daartoe benoemd werd.

Artikel 14

De Vlaamse Executieve stelt het kader vast voor het secretariaat van de Hoge Raad voor Preventieve Gezondheidszorg. De hiertoe benoemde ambtenaren behoren tot het bevoegde bestuur binnen de administratie van de Vlaamse Gemeenschap.

Artikel 15

De Hoge Raad voor Preventieve Gezondheidszorg maakt zijn reglement van orde op en legt het ter goedkeuring voor aan de Minister of Staatssecretaris die de preventieve gezondheidszorg onder zijn bevoegdheid heeft.

Artikel 16

De Vlaamse Executieve bepaalt het bedrag van het presentiegeld en van de vergoedingen welke toegekend worden aan de voorzitter, de ondervoorzitter en de andere leden van de Hoge Raad voor Preventieve Gezondheidszorg, alsmede aan alle personen die geraadpleegd worden uit hoofde van hun bekwaamheid of bevoegdheid.

Artikel 17

§ 1. Onverminderd de bevoegdheden van de **officieren** van

gerechtelijke politie, oefenen de ambtenaren en beambten van de Vlaamse Gemeenschap, het toezicht uit op de toepassing van de bepalingen van dit decreet en van de besluiten genomen ter uitvoering van dit decreet. Te dien einde hebben zij toegang tot de gezondheidscentra en andere gebouwen waar de in artikel 2 bedoelde . activiteiten van preventieve gezondheidszorg worden uitgeoefend.

§ 2. Zij stellen de overtredingen vast in processen-verbaal die gelden tot bewijs van het tegendeel. Een afschrift wordt uiterlijk binnen drie dagen na de vaststelling van de overtreding aan de overtreder overhandigd.

Hoofdstuk V

Sancties

Artikel 18

§ 1. Onverminderd de in het Strafwetboek gestelde straffen :

1. wordt gestraft met een geldboete van 26 tot 1000 frank en met gevangenisstraf van 8 dagen tot 6 maanden of met één van die straffen alleen :

a) hij die zich niet onderwerpt aan de maatregelen, die opgelegd worden krachtens artikel 3 ;

b) hij die, uit welke hoofde ook, belast werd met de uitvoering van de maatregelen die verplicht gesteld werden krachtens artikel 3 en zich niet onderwerpt aan de regelen die hem worden opgelegd ;

2. wordt gestraft met een geldboete van 26 tot 2000 frank hij die een gezondheidscentrum exploiteert of gebruik maakt van deze benaming, wanneer zijn inrichting niet de erkenning geniet voorgeschreven door dit decreet.

§2. Bij herhaling binnen twee jaar vanaf de datum waarop, wegens een overtreding strafbaar gesteld bij dit artikel, een veroordeling, waarvan het vonnis in kracht van gewijsde is gegaan, werd uitgesproken, kunnen de straffen verdubbeld worden.

§3. Alle bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn op de in dit decreet bepaalde overtredingen toepasselijk.

Hoofdstuk VI

Slotbepalingen en overgangsmaatregelen

Artikel 19

De voor de Vlaamse Gemeenschap van kracht zijnde wetten, decreten en besluiten betreffende de preventieve gezondheidszorg, worden door de Vlaamse Executieve gecoördineerd, na advies van de Hoge Raad, binnen een termijn van drie jaar na de inwerkingtreding van dit decreet.

Artikel 20

Dit decreet treedt in werking zes maanden na haar bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 21

De verschillende instellingen+, diensten of personen, waarvan de werkzaamheden geheel of ten dele vallen in het kader van de preventieve gezondheidszorg, zoals bepaald in artikel 2, en die, op datum van de inwerkingtreding van dit decreet erkend zijn krachtens een wet of reglementaire beschikking, blijven deze erkenning in dezelfde voorwaarden behouden totdat over het behoud of de opheffing ervan is beslist als gevolg van een daartoe strekkende aanvraag, overeenkomstig dit decreet.

A. VERBIST

C. SMITT

R. VAN NIEUWENHUYZE

J. VANGEEL

L. MAES-VANROBAEYS
